

ת"פ 28437/09/18 - מדינת ישראל נגד גיל שמשון, לירון וקנין, אסף נחמיאס, שלומי צרפתי, אלישב סאסי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 28437-09-18 מדינת ישראל נ' שמשון ואח' 08 אפריל 2021

לפני
בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשמים

1. גיל שמשון
2. לירון וקנין
3. אסף נחמיאס
4. שלומי צרפתי
5. אלישב סאסי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד טל שילוני ועו"ד עינת בניטה

הנאשם 1 וב"כ עו"ד יניב שגב ועו"ד זאב לקט

הנאשם 5 וב"כ עו"ד הילה בת ציון ממשרד עו"ד חימי

גזר דין

נאשמים 1 ו-5

1. הרשעתי את הנאשמים, בהתאם להודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן בשנית, בביצוע עבירה של **חבלה ברשלנות**, לפי סעיף 341 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. נסיבות המקרה וכן טענות הצדדים בכל הנוגע להרשעה פורטו בהכרעת הדין שנתנה היום. כן פורטו שם תסקירי המבחן והראיות שהגישו הצדדים לעניין ההרשעה והעונש.

תמצית טיעוני הצדדים לעניין העונש

3. בטיעוניהן יצרו ב"כ המאשימה מדרג בין הנאשמים בכל הקשור לעבירת החבלה ברשלנות:

עמוד 1

נאשם 2 בראש, בהיותו מפקד התרגיל, מי שיצר את תיק התרגיל הרשלני ומי שהשיג את הרימון מיחידת מצדה בלי להכיר את תכונותיו, ובהמשך גם מי שהחסיר את הפן הבטיחותי בתדריך ובתרגולת ומי שהתעקש שנאשם 4 יזרוק את הרימון אף שלא נכח בתרגולת;

אחריו נאשם 1, שבהיותו קצין הבטיחות של התרגיל כשל בכך שחתם על תיק התרגיל לאחר שקרא אותו באופן שטחי בלבד, לא ביקש להשלים את הפן הבטיחותי החסר, ידע שהביאו רימון מיחידת מצדה ולא אמר על כך דבר למפקדיו אף שלא היה בקיא בתחום, וגם אחרי שנאשם 2 סיסר לו שהביא את הרימון לא ביקש לראותו אותו ולהכירו;

אחריו נאשם 5, שרחוק יותר מן המעשה אך לו האחריות הפיקודית העליונה לתרגיל, ואף הוא אישר את תיק התרגיל בלי להשלים את הפן הבטיחותי;

בתחתית נאשם 4, שאף שהיה זה שזרק את הרימון רשלנותו במכלול נסיבות העניין הייתה הנמוכה ביותר וכך גם היכולת שלו, כפקוד של נאשם 2, להתנגד להשלכת הרימון. עניינו של נאשם 3 משום שאחריותו אינה לעבירה של חבלה ברשלנות.

4. לדעת המאשימה, על נאשמים 1 ו-2 מן הראוי לגזור עונש מאסר בפועל, שיכול שירוצה בעבודות שירות ומאסר על-תנאי. ביחס לנאשם 5 הציגו הצדדים הסכמה כי עונשו העיקרי יהיה של"צ וצו מבחן כפי המלצת שירות המבחן.

בעניינם של נאשמים 1 ו-2 עתרה המאשימה לאמץ מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל לתשעה חודשי מאסר. באות כוחה הצביעו בטיעוניהן בנושא המתחם על טיב הרשלנות, על הפגיעה הקשה (נפשית ופיסית) שנגרמה למיכל ועל הנזק הפוטנציאלי. הן הפנו לפסיקה לתמיכה בטענותיהן.

5. ב"כ נאשם 1, עו"ד יניב שגב, עמד בטיעונו על השינוי הגדול שנערך בכתב האישום במסגרת ההסדר, על הנסיבות האישיות המורכבות של הנאשם ובני משפחתו, על הישגיו הרבים והתנדבותו רבת השנים, על הסכמתו ליטול חלק בהליך של צדק מאחה (שלא יצא אל הפועל אך לא באשמתו) ועל האופן בו תרם לאחר התאונה לביסוס תרבות ארגונית שונה בשב"ס.

לדברי הסניגור, עתירת המאשימה למאסר בפועל בעניינו של נאשם זה אינה סבירה. הוא עתר (לחלופין, שהלוא עתירתו המרכזית הייתה להימנעות מהרשעה) למתחם עונש הולם שנע בין ענישה צופה פני העתיד ושל"צ עד למספר חודשי מאסר בפועל. להבנת ההגנה הנאשם יוכל לשאת בעונש של של"צ תוך כדי שירותו.

הנאשם 1, בדברו האחרון לעונש, אמר כי האירוע ילווה אותו כל חייו. הוא גרם לו להיות קצין טוב יותר ואדם טוב יותר. היום הוא אותוריטה מקצועית בשב"ס בנושא הבטיחות. הנאשם התייחס בדבריו גם לקשיי משפחתו הגרעינית

והמורחבת.

6. ב"כ נאשם 5, עו"ד אבי חימי, טען כי מרשו מצוי בתחתית סולם הרשלנות. נוכח העובדה כי הצדדים התקשרו בהסכמה בנוגע לעונש שייגזר על נאשם 5 מרבית טיעוני ההגנה בעניינו של נאשם 5 התייחסו לשאלת ההרשעה, ולכן לא ייסקרו כאן.

נאשם 5 בדברו האחרון לעונש ביקש לנצל את המעמד על מנת לבקש סליחה ממיכל. חשוב היה לו לומר כי לא פעל חס וחלילה בכוונת זדון. לדבריו את העונש שלו בגין המקרה כבר קיבל, ולמעשה האירוע מלווה אותו בכל רגע מרגעי חייו. הנאשם ביקש את רחמי בית המשפט.

דין

7. בהכרעת הדין כבר ציינתי כי רשלנותם של נאשמים 1 ו-5 תרמה תרומה מכרעת לתאונה הקשה שכביה את מאור עינה השמאלית של מיכל. רשלנותו של נאשם 2 הייתה גדולה יותר, אך גם לנאשמים 1 ו-5 הייתה תרומה לא מבוטלת לתוצאה הקשה של אובדן מאור עינה של מיכל.

8. בשים לב לעקרון היסוד בענישה, הלוא הוא עקרון ההלימה בין מעשה לעונש, לערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממחדלי הנאשם (שלמות הגוף והנפש), למידת הפגיעה הגבוהה בערכים אלה (נוכח השילוב בין רמת הרשלנות לתוצאה הקשה), לנסיבות המקרה וטיב האחריות של נאשם 1 לתוצאה הקשה (ר' פסקה 38 להכרעת הדין), לעונש המרבי בן השנה הצמוד לעבירה בה הורשעו הנאשמים ולרמת הענישה הנוהגת, שלפיה לא אחת גוזרים בתי המשפט עונשי מאסר קצרים (לריצוי בעבודות שירות) בגין מעשי רשלנות שהביאו לחבלות חמורות [ע"פ (ת"א) 48325-12-11 **מדינת ישראל נ' חב' כהן א פורטר עבודות עפר וקבלנות ואח'** (14.5.2012); ע"פ (ת"א) 44238-02-11 **גאון נ' מדינת ישראל** (11.4.2011); ע"פ (י-ם) 4479/09 **אלהרר נ' מדינת ישראל** (24.9.2009); ת"פ (רח') 9592-10-17 **מדינת ישראל נ' שיריזיאן ואח'** (3.12.2019); ת"פ (שלום ת"א) 51165-08-16 **מדינת ישראל נ' לוי** (4.3.2018)], אני קובע כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של נאשם 1 נע בין ענישה הצופה פני העתיד בתוספת של"צ משמעותי ונרחב ועד לשלושה חודשי מאסר לריצוי בפועל.

9. כעת עליי לגזור את עונשו של נאשם 1 בתוך מתחם העונש ההולם שקבעתי בעניינו.

נאשם 1 הוא אדם נורמטיבי, ערכי, משרת ציבור נאמן ומסור. הוא הודה בהזדמנות הראשונה במסגרת הסדר טיעון שבא לאחר הליך גישור. יש לקבל את טענת באי כוחו כי ניהול ההליך על ידי הנאשמים עד אותו שלב הוא שהביא לתמורה המשמעותית שחלה בכתב האישום ביחס אליו וגם לחבריו. ניהול ההוכחות גם הביא לתובנה כי כשלים ארגוניים משמעותיים תרמו אף הם לתאונה הקשה בה נפגעה מיכל.

נסיבות חייו של נאשם 1 אינן פשוטות, בלשון המעטה. שניים מילדיו הם בעלי צרכים מיוחדים, על כל המשתמע

מכך מבחינת הטיפול בהם מחויבים הוריהם. נאשם 1 מטפל גם באחיו הבכור (אף הוא בעל צרכים מיוחדים) ובאמו המבוגרת. זאת ועוד. הנאשם הפיק לקחים משמעותיים מן האירוע הקשה העומד בבסיס ההליך. הוא מגויס כל כולו לשינוי הנדרש בארגון אליו הוא משתייך.

10. נוכח כל האמור באתי לכלל מסקנה כי עונשו של נאשם 1 צריך להיגזר בתחתית מתחם העונש ההולם, וכך אעשה.

11. בעניינו של נאשם 5 לא ראיתי לקבוע במדויק מתחם עונש הולם, נוכח העובדה כי עתירתם המשותפת של הצדדים לגביו אינה סוטה מהסביר וללא ספק הייתה נופלת בתוך המתחם שהייתי קובע ביחס למעשיו.

12. שני הנאשמים יחויבו, כמתחייב, בפיצוי כספי משמעותי לנפגעת העבירה.

אני גוזר אפוא על נאשמים 1 ו-5 את העונשים הבאים:

נאשם 1

- של"צ בהיקף 400 שעות, בהתאם לתכנית שגיבש שירות המבחן.
- צו מבחן למשך שנה.

הזהרתי את הנאשם כי אם לא יבצע את השל"צ או צו המבחן ניתן יהיה להשיבו לבית המשפט ולהחמיר בעונשו.

- הנאשם יפצה את נפגעת העבירה בסכום של 20,000 ₪. סכום הפיצוי יופקד במזכירות תוך 90 יום ויועבר לנפגעת העבירה בהתאם לפרטים שתספק המאשימה. המאשימה תעדכן את נפגעת העבירה כי נפסק לה פיצוי.

נאשם 5

- של"צ בהיקף 200 שעות, בהתאם לתכנית שגיבש שירות המבחן.
- צו מבחן למשך שנה.

הזהרתי את הנאשם כי אם לא יבצע את השל"צ או צו המבחן ניתן יהיה להשיבו לבית המשפט ולהחמיר בעונשו.

- הנאשם יפצה את נפגעת העבירה בסכום של 20,000 ₪. סכום הפיצוי יופקד במזכירות תוך 90 יום ויועבר

לנפגעת העבירה בהתאם לפרטים שתספק המאשימה. המאשימה תעדכן את נפגעת העבירה כי נפסק לה פיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו ניסן תשפ"א, 08 אפריל 2021, במעמד הנוכחים.